

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 12. junija 2014*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Pojem ‚sodišče države članice‘ — Tribunal Arbitral Tributário — Direktiva 69/335/EGS — Člena 4 in 7 — Povečanje osnovnega kapitala kapitalske družbe — Kolkovina, veljavna na dan 1. julija 1984 — Poznejša odprava te kolkovine in nato njena ponovna uvedba“

V zadevi C-377/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalska) z odločbo z dne 31. maja 2013, ki je prispela na Sodišče 3. julija 2013, v postopku

Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts (poročevalec), podpredsednik Sodišča, G. Arestis, J.-C. Bonichot in A. Arabadžiev, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA F. Fernandes Lourenço, odvetnik,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão in A. Cunha, agenti,
- za Evropsko komisijo P. Guerra e Andrade in L. Lozano Palacios, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. aprila 2014

izreka naslednjo

* Jezik postopka: portugalsščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 4, 7 in 10, točka (a), Direktive Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (69/335/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 11), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta z dne 10. junija 1985 (85/303/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 122).
- 2 Predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA (v nadaljevanju: Ascendi) in Autoridade Tributária e Aduaneira (davčna in carinska uprava) glede odločbe z dne 6. avgusta 2012, s katero je ta uprava družbi Ascendi zavrnila vračilo kolkovine, ki jo je plačala v zvezi s štirimi povečanji kapitala, ki jih je izvedla med decembrom 2004 in novembrom 2006 (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V skladu s prvo uvodno izjavo Direktive 69/335 je bil cilj te direktive pospeševanje prostega pretoka kapitala, ki se šteje za temeljno svoboščino, bistveno pri ustvarjanju notranjega trga. V ta namen, kakor je razvidno iz šeste, sedme in osme uvodne izjave, je ta direktiva določala uskladitev dajatve, ki se obračunava na vložke kapitala v družbe v Evropski skupnosti, z vzpostavitvijo enotne dajatve na zbiranje kapitala, ki se na skupnem trgu obračuna samo enkrat, in z odpravo vseh drugih posrednih davkov z enakimi značilnostmi, kakor jih ima ta enotna dajatev na kapital.
- 4 V zvezi s tem je člen 1 Direktive 69/335 določal, da „[d]ržave članice obračunajo kapitalskim družbam dajatev na vložke kapitala v skladu z določbami členov 2 do 9 in v nadaljevanju imenovano ‚dajatev na kapital‘“.
- 5 Z Direktivo 85/303 so bile v Direktivo 69/335 vnesene nekatere bistvene spremembe, med drugim v člena 4(2) in 7. V uvodnih izjavah dve, tri in štiri Direktive 85/303 je navedeno:

„ker so gospodarski učinki dajatve na kapital škodljivi za prestrukturiranje in razvoj podjetij; ker so taki učinki še zlasti škodljivi v sedanjih gospodarskih razmerah, v katerih je nujno potrebno dati prednost spodbudnim naložbam;

ker bi bila najboljša rešitev za doseganje teh ciljev odprava dajatve na kapital; ker pa so izgube prihodka, ki bi ga povzročil tak ukrep, za nekatere države članice nesporejmljive; ker je zato treba dati državam članicam možnost, da oprostijo ali zavežejo dajatvi na kapital vse transakcije ali del transakcij, ki sodijo v njeno področje [...];

ker bi bila torej nujna obvezna oprostitvev za transakcije, za katere trenutno velja znižana stopnja dajatve na kapital“.

- 6 Člen 4 Direktive 69/335 v različici, kakor izhaja iz Direktive 85/303 (v nadaljevanju: Direktiva 69/335), je določal:

„1. Dajatvi na kapital so zavezane naslednje transakcije:

[...]

(c) povečanje kapitala kapitalске družbe z vložkom sredstev katere koli vrste;

[...]

2. Naslednje transakcije so lahko, če so bile 1. julija 1984 obdavčene po stopnji 1 %, še naprej zavezane dajatvi na kapital:

(a) povečanje kapitala kapitalske družbe s kapitalizacijo dobička ali trajnih ali začasnih rezerv;

[...]“

7 Člen 7 Direktive 69/335 je določal:

„1. Države članice oprostitjo dajatve na kapital transakcije[,] razen tistih, navedenih v členu 9, ki so bile 1. julija 1984 oproščene ali obdavčene po stopnji 0,50 % ali manj.

Za oprostitev veljajo pogoji, ki so se uporabljali na ta dan za odobritev oprostite ali za obdavčitev po stopnji 0,50 % ali manj.

[...]

2. Države članice lahko bodisi oprostitjo dajatve na kapital vse transakcije razen tistih, navedenih v odstavku 1, bodisi jih obdavčijo po enotni stopnji, ki ne presega 1 %.

[...]“

8 Točka (a) člena 10 Direktive 69/335 je določala:

„Razen dajatve na kapital države članice družbam, združenjem ali pravnim osebam, ki poslujejo zaradi pridobivanja dobička, ne obračunajo nobenih drugih davkov:

(a) v zvezi s transakcijami iz člena 4;

[...]“

9 Rok za prenos Direktive 85/303 je bil 1. januar 1986.

10 Direktiva 69/335 je bila razveljavljena z Direktivo Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 46, str. 11). Vendar so dejstva v postopku v glavni stvari nastala pred to razveljavitvijo.

Nacionalno pravo

11 Člen 145 Splošne tabele o kolkovini (Tabela Geral do Imposto de Selo, v nadaljevanju: TGIS), ki je bila sprejeta z uredbo-zakonom št. 21196 z dne 28. novembra 1932, v različici, ki je veljala 1. julija 1984, je določal:

„Transakcije krepitve ali povečanja kapitala družb na znesek povečanja:

(a) družbe civilnega prava – 5 ‰ (kolekov);

(b) kapitalske družbe [...] – 2 ‰ (kolekov);

(c) druge družbe – 7 ‰ (kolekov).

1. Za družbe iz točk (a) in (c) se doda kolkovino, določeno v členu 93.

2. Plačila dajatve ostajajo oproščene transakcije krepite ali povečanja osnovnega kapitala, ki se izvedejo v denarju.“

- 12 Nato so bile z uredbo-zakonom št. 223/91 z dne 18. junija 1991, ki je spremenil besedilo člena 145(2) TGIS, kolkovine oproščene „transakcije krepite ali povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb“, tako da so bila plačila kolkovine oproščena kakršna koli povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb, ne glede na to, kako je prišlo do tega povečanja.
- 13 Na podlagi člena 26.3 TGIS, ki je bil dodan z uredbo-zakonom št. 322-B/2001 z dne 14. decembra 2001, se je za povečanje osnovnega kapitala kapitalskih družb neodvisno od načina tega povečanja plačevala kolkovina v višini 0,40 % od zneska povečanja.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 14 Ascendi, kapitalska družba, je v obdobju od 15. decembra 2004 do 29. novembra 2006 izvedla štiri povečanja svojega osnovnega kapitala, tako da je terjatve, ki so jih imeli njeni delničarji iz naslova pomožnih storitev, ki so jih pred temi povečanji opravili v korist te družbe, preoblikovala v osnovni kapital. Družba Ascendi je v zvezi s temi povečanji kapitala za kolkovino, stroške registracije in notarske stroške skupaj plačala 205 381,95 EUR.
- 15 Družba Ascendi je 28. marca 2008 od Autoridade Tributária e Aduaneira zahtevala vračilo kolkovine, ki jo je plačala v zvezi s temi povečanji kapitala. Ta zahteva je bila s sporno odločbo zavrnjena.
- 16 Družba Ascendi je sprožila spor pred Tribunal Arbitral Tributário (davčno arbitražno sodišče).
- 17 Tribunal Arbitral Tributário v predložitveni odločbi najprej navaja, da izpolnjuje vse zahteve, ki jih člen 267 PDEU določa za to, da bi se lahko štelo za sodišče države članice v smislu tega člena.
- 18 Nato se Tribunal Arbitral Tributário sprašuje, ali je uredba-zakon št. 322-B/2001, na podlagi katere je bila sprejeta sporna odločba, skladna s členi 4, 7 in 10, točka (a), Direktive 69/335. V zvezi s tem najprej navaja argumentacijo družbe Ascendi, ki poudarja, da so na Portugalskem v skladu z določbami uredbe-zakona št. 223/91 povečanja kapitala oproščena plačila kolkovine že od leta 1991 in da je posebni primer povečanja kapitala, ki se izvede v denarju, oproščen celo od maja 1984. Po mnenju družbe Ascendi je s ponovno uvedbo kolkovine z uredbo-zakonom št. 322-B/2001 v letu 2001 kršena določba te direktive.
- 19 Tribunal Arbitral Tributário poudarja, da Autoridade Tributária e Aduaneira tej argumentaciji nasprotuje. Po mnenju Autoridade Tributária e Aduaneira v zvezi s povečanji kapitala člen 7(1) Direktive 69/335 državam članicam nalaga le, da dajatev na kapital oprostijo transakcije, ki so bile 1. julija 1984 oproščene ali obdavčene po stopnji 0,50 % ali manj. Ta določba naj se ne bi nanašala na povečanje kapitala v postopku v glavni stvari, ki ni bilo izvedeno v denarju. Nacionalni predpisi so namreč 1. julija 1984 določali, da se za take transakcije plačuje kolkovina, katere stopnja je presegala 0,50 %.
- 20 Tribunal Arbitral Tributário nazadnje meni, da iz sodne prakse Sodišča ni mogoče razbrati jasnega odgovora na ta vprašanja. V zadevi, v kateri je bila izrečena sodba Optimus – Telecomunicações (C-366/05, EU:C:2007:366), je bilo namreč povečanje kapitala izvedeno z denarnim vložkom. Ta transakcija pa naj bi bila, v nasprotju s transakcijami v postopku v glavni stvari, 1. julija 1984 oproščena kolkovine.

- 21 V teh okoliščinah je Tribunal Arbitral Tributário prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali členi 4(1)(c) in (2)(a), 7(1) ter 10, točka (a), Direktive [69/335], nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kot je uredba-zakon št. 322-B/2001 z dne 14. decembra 2001 – s katero so bila povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb, do katerih je prišlo tako, da so se terjatve delničarjev iz naslova prej opravljenih pomožnih storitev v korist družbe preoblikovale v osnovni kapital, obdavčena s kolkovino, čeprav so bile navedene pomožne storitve opravljene v denarju – glede na to, da so bila 1. julija 1984 navedena povečanja kapitala, izvedena na ta način, z nacionalno zakonodajo obdavčena s kolkovino po davčni stopnji 2 % in da so bila na isti dan denarna povečanja kapitala oproščena plačila navedenega davka?“

Pristojnost Sodišča

- 22 Najprej je treba preizkusiti, ali je treba Tribunal Arbitral Tributário šteti za sodišče države članice v smislu člena 267 PDEU.
- 23 Glede tega je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pri presoji vprašanja, ali je predložitveni organ „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU, ki je izključno vprašanje prava Unije, Sodišče upošteva vse elemente, kot so zakonska podlaga organa, njegova stalnost, obveznost njegove sodne pristojnosti, kontradiktornost postopka, njegova uporaba pravnih pravil in njegova neodvisnost (sodba Belov, C-394/11, EU:C:2013:48, točka 38 in navedena sodna praksa). Poleg tega lahko nacionalna sodišča sprožijo postopek pred Sodiščem le, če pred njimi poteka spor in če odločajo v postopku, ki bo pripeljal do izdaje sodne odločbe (glej zlasti sodbi Syfait in drugi, C-53/03, EU:C:2005:333, točka 29, in Belov, EU:C:2013:48, točka 39).
- 24 V postopku v glavni stvari je iz podatkov, ki so navedeni v predložitveni odločbi razvidno, da imajo arbitražna sodišča za davčne zadeve zakonsko podlago. Arbitražna sodišča so namreč navedena na seznamu nacionalnih sodišč iz člena 209 Portugalske republike. Poleg tega člen 1 uredbe-zakona št. 10/2011 z dne 20. januarja 2011 o pravnem ureditvi arbitraže na davčnem področju določa, da je davčna arbitraža sredstvo za alternativno reševanje sporov na davčnem področju, člen 2 te uredbe-zakona pa arbitražnim sodiščem za davčne zadeve daje splošno pristojnost za presojo zakonitosti plačil za vse davke.
- 25 Poleg tega arbitražna sodišča za davčne zadeve kot sestavni element sistema sodnega reševanja sporov na davčnem področju izpolnjujejo zahtevo po stalnosti.
- 26 Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točki 37 sklepnih predlogov, čeprav sestava sodnih senatov Tribunal Arbitral Tributário ni stalna in se njihova dejavnost po sprejetju odločbe konča, Tribunal Arbitral Tributário, kot element tega sistema, gledano v celoti izpolnjuje zahtevo po stalnosti.
- 27 V zvezi z obvezno pristojnostjo je treba spomniti, da ta element pri klasični arbitraži manjka, ker za pogodbene stranke ni nikakršne, niti pravne niti dejanske obveznosti, da predložijo svoj spor arbitraži, in ker javni organi zadevne države članice niso niti vključeni v izbor arbitraže niti ne posegajo po uradni dolžnosti v potek postopka pred razsodiščem (sodba Denuit in Cordenier, C-125/04, EU:C:2005:69, točka 13 in navedena sodna praksa, in sklep Merck Canada, C-555/13, EU:C:2014:92, točka 17).
- 28 Nasprotno pa je Sodišče dopustilo vprašanja za predhodno odločanje, ki mu jih je predložilo arbitražno sodišče, ki je imelo podlago v zakonu, katerega odločbe so bile za stranke zavezujoče in katerega pristojnost ni bila odvisna od dogovora strank (sklep Merck Canada, EU:C:2014:92, točka 18 in navedena sodna praksa).

- 29 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 28 in 40 sklepnih predlogov, se Tribunal Arbitral Tributário, katerega odločbe so na podlagi člena 24(1) uredbe-zakona št. 10/2011 za stranke zavezujoče, razlikuje od arbitražnega sodišča v ožjem pomenu. Njegova pristojnost izhaja namreč neposredno iz določb uredbe-zakona št. 10/2011 in zato ni odvisna od predhodne izjave volje strank, da svoj spor predložijo arbitraži (glej po analogiji sodbo Danfoss, 109/88, EU:C:1989:383, točka 7). Tako je, kadar davčni zavezanec kot tožeča stranka spor predloži davčni arbitraži, pristojnost Tribunal Arbitral Tributário v skladu s členom 4(1) uredbe-zakona št. 10/2011 obvezna za davčno in carinsko upravo.
- 30 Kontradiktornost postopka pred arbitražnimi sodišči zagotavljata člena 16 in 28 uredbe-zakona št. 10/2011. Poleg tega v skladu s členom 2(2) te uredbe-zakona arbitražna sodišča za davčne zadeve „odločajo na podlagi pozitivnega prava, odločanje na podlagi načela pravičnosti pa ni dovoljeno“.
- 31 Glede neodvisnosti arbitražnih sodišč za davčne zadeve, prvič, iz predložitvene odločbe izhaja, da so bili arbitri senata Tribunal Arbitral Tributário, ki mu je bil predložen spor v postopku v glavni stvari, v skladu s členom 6 uredbe-zakona št. 10/2011 Conselho Deontológico do Centro de Arbitragem Administrativa (deontološki svet upravnega arbitražnega centra) izbrani izmed arbitrov, navedenih na seznamu te institucije.
- 32 Drugič, člen 9 uredbe-zakona št. 10/2011 določa, da za arbitre veljata načeli nepristranskosti in neodvisnosti. Poleg tega člen 8(1) te uredbe-zakona kot oviro za opravljanje nalog arbitra določa obstoj kakršnih koli družinskih ali poslovnih vezi med arbitrom in katero izmed strank v sporu. S tem je zagotovljeno, da je zadevno arbitražno sodišče tretja oseba v razmerju do organa, ki je sprejel odločbo, zoper katero je bilo vloženo pravno sredstvo (glej sodbo RTL Belgium, C-517/09, EU:C:2010:821, točka 38 in navedena sodna praksa, in sklep Devillers, C-167/13, EU:C:2013:804, točka 15).
- 33 Nazadnje, kakor je razvidno iz člena 1 uredbe-zakona št. 10/2011, arbitražna sodišča za davčne zadeve odločajo po postopku, katerega posledica je sprejetje odločbe, ki ima naravo sodne odločbe.
- 34 Iz vsega navedenega izhaja, da ima predložitveni organ vse lastnosti, ki so potrebne, da bi ga bilo mogoče opredeliti kot sodišče države članice v smislu člena 267 PDEU.
- 35 Sodišče je zato pristojno, da odgovori na vprašanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 36 Predložitveno sodišče v vprašanju bistvu sprašuje, ali členi 4, 7 in 10, točka (a), Direktive 69/335 nasprotujejo zakonodaji države članice, s katero se je ponovno uvedla kolkovina za transakcije povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb, za katere se je ta dajatev 1. julija 1984 plačevala, pozneje pa so bile te transakcije oproščene.
- 37 Kot navaja družba Ascendi, so bile transakcije, kot so v postopku v glavni stvari, na podlagi upoštevne nacionalne zakonodaje kolkovine oproščene že 1. julija 1984.
- 38 V zvezi s tem je treba spomniti, da Sodišče ni pristojno, da bi se v okviru odločanja o predlogu za sprejetje predhodne odločbe izreklo o razlagi nacionalnih določb ali o presoji dejanskega okvira spora o glavni stvari, saj je to izključno naloga predložitvenega sodišča (glej sodbi Angelidaki in drugi, od C-378/07 do C-380/07, EU:C:2009:250, točka 48, in van Delft in drugi, C-345/09, EU:C:2010:610, točka 114).

- 39 Iz besedila vprašanja za predhodno odločanje izhaja, da se je 1. julija 1984 v skladu z nacionalno zakonodajo za transakcije povečanja kapitala, kot so v postopku v glavni stvari, plačevala kolkovina v višini 2 %.
- 40 V zvezi z vprašanjem, ali določbe Direktive 69/335 nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je v postopku v glavni stvari, je treba najprej spomniti, da ta ureditev določa, da se kolkovina plačuje za transakcije povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb. Ker se nanaša na zbiranje kapitala, je ta kolkovina dajatev na kapital v smislu člena 1 Direktive 69/335.
- 41 V teh okoliščinah je razlaga člena 10 Direktive 69/335, ki se nanaša le na posredne davke, ki niso dajatev na kapital, za rešitev spora o glavni stvari neupoštevna.
- 42 Nato je treba ugotoviti, da so zadevne transakcije v postopku v glavni stvari zajete v členu 4(1)(c) Direktive 69/335. Povečanja osnovnega kapitala zadevne kapitalske družbe so bila namreč izvedena „z vložkom sredstev katere koli vrste“ v smislu te določbe, in sicer tako, da so se terjatve, ki so jih imeli njeni delničarji iz naslova pomožnih storitev, ki so jih pred temi povečanji opravili v korist te družbe, preoblikovale v osnovni kapital.
- 43 V skladu s členom 4(1) Direktive 69/335 so „dajatvi na kapital [...] zavezane“ transakcije, ki so navedene v tej določbi.
- 44 Kljub besedilu tega člena pa je iz člena 7 te direktive razvidno, da za transakcije iz prvonavedene določbe ne obstaja obveznost obdavčitve z dajatvijo na kapital.
- 45 Nasprotno, Sodišče je že presodilo, da člen 7(1), prvi pododstavek, Direktive 69/335 državam članicam nalaga jasno in nepogojno obveznost, da se transakcije, ki spadajo na področje uporabe te direktive in ki so bile 1. julija 1984 oproščene dajatve ali obdavčene po znižani stopnji 0,50 % ali manj, oprostito dajatve na kapital (glej sodbi *Optimus – Telecomunicações*, EU:C:2007:366, točka 30, in *Pak-Holdco*, C-372/10, EU:C:2012:86, točka 28). Ta obveznost, tako kot tudi druge obveznosti, ki izhajajo iz Direktive 69/335, Portugalsko republiko zavezujejo od 1. januarja 1986, to je datuma pristopa te države k Evropski uniji.
- 46 Vendar pa se je imela možnost Portugalska republika – če so bile transakcije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki so zajete v členu 4(1) Direktive 69/335, na dan 1. julija 1984 obdavčene z dajatvijo na kapital po stopnji, ki je višja od 0,50 % – v skladu s členom 7(2) te direktive ob pristopu k Uniji 1. januarja 1986 odločiti, da se za te vrste transakcij še naprej plačuje dajatev na kapital (glej v tem smislu sodbo *Logstor ROR Polska*, C-212/10, EU:C:2011:404, točka 34).
- 47 Nazadnje je treba preizkusiti še, ali je država članica, potem ko se je leta 1991 odrekla pobiranju dajatve na kapital za transakcije iz člena 4(1) Direktive 69/335, leta 2001 imela možnost odločiti se za ponovno uvedbo te dajatve.
- 48 Ker člena 4(1) ter 7(1) in (2) Direktive 69/335 izrecno ne urejata položaja, v katerem je bila neka dajatev ukinjena in nato, po 1. juliju 1984, ponovno uvedena, je treba uporabiti teleološko razlago zadevnih določb in poiskati njihov cilj.
- 49 Iz druge in tretje uvodne izjave Direktive 85/303 je razvidno, da je cilj Direktive 69/335 omejiti ali ukiniti dajatve na kapital. Glede tega cilja je iz te tretje uvodne izjave razvidno, da so države članice, ki se niso odpovedale dajatvi na kapital, tako obdavčenje lahko ohranile zgolj zaradi proračunskih težav, s katerimi bi se soočile zaradi njegove odprave (glej v tem smislu sodbo *Logstor ROR Polska*, EU:C:2011:404, točka 36).

- 50 Sklicevanje na datum 1. julij 1984 iz člena 7(1), prvi pododstavek, Direktive 69/335 za države članice, v katerih so bile na ta dan zadevne transakcije zavezane k dajatvi na kapital po stopnji, ki je višja od 0,50 %, ne sme pomeniti dovoljenja za ponovno uvedbo te dajatve po tem, ko so se ji odpovedale. Volja zakonodajalca je namreč bila, da se dajatev na kapital odpravi, možnost njene ohranitve pa je le izjema, ki jo je narekoval strah držav članic pred izgubo prihodkov. Zato izguba proračunskih prihodkov, čeprav je bilo z njo mogoče upravičiti ohranitev dajatve na kapital – v mejah, ki jih določa člen 7(2) te direktive – tudi po 1. juliju 1984, ne more upravičiti ponovne uvedbe te dajatve (glej v tem smislu sodbo Logstor ROR Poljska, EU:C:2011:404, točke od 37 do 39).
- 51 V nasprotju s trditvijo portugalske vlade se obveznost *standstill*, ki izhaja iz Direktive 69/335, nanaša tako na transakcije iz člena 4(2) te direktive kot tudi na transakcije iz njenega člena 4(1). V položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, namreč ta obveznost izhaja iz člena 7(1) in (2) Direktive 69/335, ki se ga razlaga glede na cilj te direktive. Kot pa je razvidno iz točke 45 te sodbe, se obveznosti, ki za države članice izhajajo iz člena 7 Direktive 69/335, nanašajo na vse transakcije, zajete s področjem uporabe te direktive, in zato na vse transakcije iz člena 4 te direktive ne glede na to, ali je neka transakcija navedena v odstavku 1 ali odstavku 2 tega člena.
- 52 Zato je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člena 4(1)(c) ter 7(1) in (2) Direktive 69/335 razlagati tako, da nasprotujeta temu, da država članica ponovno uvede dajatev na kapital za transakcije povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb, ki so zajete s prvo od teh določb, za katere se je ta dajatev plačevala 1. julija 1984, pozneje pa so bile te transakcije oproščene.

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člena 4(1)(c) ter 7(1) in (2) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985, je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da država članica ponovno uvede dajatev na kapital za transakcije povečanja osnovnega kapitala kapitalskih družb, ki so zajete s prvo od teh določb, za katere se je ta dajatev plačevala 1. julija 1984, pozneje pa so bile te transakcije oproščene.

Podpisi